

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Gospodarcza i Monetarna

2011/2149(INI)

12.10.2011

OPINIA

Komisji Gospodarczej i Monetarnej

dla Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

w sprawie nowej strategii polityki ochrony konsumentów
(2011/2149(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Alfredo Pallone

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Gospodarcza i Monetarna zwraca się do Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zauważa, że w zamierzeniu beneficjentami polityki konkurencji oraz rozporządzenia w sprawie usług finansowych są również konsumenci; podkreśla potrzebę uwzględnienia szczególnych potrzeb najmniej uprzywilejowanych grup konsumentów; przypomina, że kryzys gospodarczy spowodował nadzwyczajne obciążenia dla konsumentów;
2. z zadowoleniem przyjmuje strategiczne podejście do ochrony konsumentów, uwzględniające wnioski wyciągnięte ze strategii na lata 2007-2013; podkreśla potrzebę lepszego połączenia polityki konsumenckiej z celami społecznymi i środowiskowymi w ramach strategii Europa 2020;
3. popiera badania Komisji w dziedzinie ekonomii behawioralnej, gdyż uważa, że ma to podstawowe znaczenie dla zapewnienia skuteczności środków ochrony konsumentów w praktyce;
4. odnotowuje niezadowolenie konsumentów w odniesieniu do funkcjonowania usług finansowych, spowodowanego między innymi niewłaściwymi poradami i faktem, że – jak wykazała tablica wyników dla rynków konsumenckich – większość konsumentów nie ma pojęcia o swoich prawach w zakresie usług finansowych, a przeszło 98% nie jest w stanie wybrać najwłaściwszej formy inwestycji, przy czym koszt szacuje się na 0,4% PKB UE;
5. podkreśla, że ujawnianie informacji jest zarówno niezbędne, jak i ważne we wszystkich sektorach usług finansowych dla konsumentów, jednak domaga się uznania w ramach strategii, że ujawnianie informacji jest niewystarczające samo w sobie, aby zagwarantować konkurencyjność rynków, na których konsumenci mogą podejmować najbardziej korzystne dla siebie decyzje; podkreśla, że aby ujawnianie informacji było efektywniejsze, ważne jest podawanie informacji w językach urzędowych UE oraz urzędowych językach regionalnych;
6. odnotowuje w związku z tym znaczenie przejrzystości i wiarygodności rynków, poprawy standardów zawodowych i unikania konfliktów interesu w świadczeniu usług finansowych dla konsumentów, oraz podstawową rolę edukacji finansowej;
7. ze względu na charakter, złożoność i skalę wpływu usług finansowych na konsumentów wzywa do przyjęcia w strategii założenia, że nowe ustawodawstwo powinno dotyczyć jedynie danego sektora, a nie łączyć usługi finansowe z innymi sektorami, w których potrzeby i zachowania konsumentów są inne, oraz założenia, że poziom ochrony powinien być przynajmniej tak wysoki, jak w innych sektorach;
8. wzywa Komisję do podjęcia kroków w kierunku stworzenia europejskiej karty praw konsumenta w dziedzinie usług finansowych, która będzie odzwierciedlać i upraszczać istniejące prawa i obejmować dobre praktyki z państw członkowskich, wyjaśniać obowiązki dostawców usług finansowych i która powinna obejmować odpowiednio

aktualne informacje przeznaczone dla konsumentów oraz wysoki poziom ochrony konsumentów we wszystkich sektorach usług finansowych dla konsumentów;

9. podkreśla znaczenie dostępu do edukacji finansowej i doradztwa finansowych i apeluje o poprawę uregulowań prawnych dotyczących doradztwa;
10. zwraca uwagę, że nowe europejskie organy nadzoru mają wyraźne uprawnienia i obowiązki w zakresie ochrony konsumenta w obszarze usług finansowych, oraz oczekuje, że strategia będzie te zadania odzwierciedlała i rozwijała możliwości europejskich organów nadzoru w zakresie ochrony konsumenta, korzystając z obecnych najlepszych praktyk organów krajowych i zapewniając odpowiedni udział zainteresowanych podmiotów, zwłaszcza przedstawicieli konsumentów;
11. podkreśla, że aby osiągnąć wysoki poziom ochrony konsumentów w sektorze usług finansowych, konieczne jest zagwarantowanie skuteczności nadzoru, a także przejrzystości instytucji finansowych;
12. domaga się wyraźnych powiązań pomiędzy strategią a programem w zakresie polityki konkurencji oraz wzywa do wspólnych działań w tym celu, tak by konsumenci mogli korzystać z lepiej dostosowanych do ich potrzeb usług i świadczonych według lepszych warunków;
13. podkreśla znaczenie oceny wpływu liberalizacji na zadowolenie konsumentów i wzywa w związku z tym do oceny funkcjonowania rynku energii;
14. domaga się silniejszej ochrony konsumentów w transakcjach transgranicznych, w szczególności w przypadku produktów i usług internetowych, oraz środków, dzięki którym konsumentom nie będzie odmawiany dostęp do produktów i usług internetowych z powodu ich lokalizacji w innym państwie członkowskim;
15. podkreśla, że dane osobowe konsumentów, na przykład bazy danych do celów reklamy ukierunkowanej, mają istotną wartość ekonomiczną, której konsumenci są w większości nieświadomi; zwraca się do Komisji o zapewnienie odpowiedniego poziomu konkurencji na rynku reklam internetowych i wyszukiwarek;
16. domaga się wysokiego poziomu ochrony konsumentów w całej UE, tak aby jeszcze bardziej wzmocnić rynek wewnętrzny w dziedzinie usług finansowych i zlikwidować praktyki protekcyjnistyczne;
17. przypomina o wielu korzyściach płynących dla europejskich konsumentów, takich jak niższe ceny i szerszy wachlarz produktów i usług, które powstałyby dzięki w pełni zintegrowanemu rynkowi wewnętrznemu;
18. domaga się dostępnych i skutecznych mechanizmów odwoławczych dla konsumentów europejskich, niezbędnych do zlikwidowania przeszkód na rynku wewnętrznym, w szczególności w odniesieniu do handlu elektronicznego, i wzywa Komisję do przedstawienia jednego lub kilku wniosków w ramach zwyczajnej procedury ustawodawczej, tak aby zapewnić odpowiednie zaangażowanie Parlamentu;

19. wzywa Komisję do zapewnienia lepszej koordynacji pomiędzy poszczególnymi strategiami jej polityki konsumenckiej;
20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia międzynarodowej współpracy i wymiany informacji w dziedzinie ochrony konsumentów z krajami niebędącymi członkami UE;
21. podkreśla potrzebę wsparcia integracji finansowej, na przykład dzięki zapewnieniu różnorodności produktów i zakazowi arbitralnych decyzji i dyskryminacji, podnoszeniu ogólnej wiedzy konsumentów w zakresie finansów, informowaniu ich o przysługujących im prawach i zapewnieniu konsumentom dostępu do środowiska cyfrowego i właściwie regulowanych podstawowych usług bankowych;
22. wzywa Komisję do zajęcia się kwestią utrzymujących się przeszkód dla mobilności konsumentów w przypadku zmiany banku oraz do znalezienia sposobów ich zlikwidowania, takich jak utworzenie ogólnounijnego systemu przenoszenia numeru konta bankowego;
23. odnotowuje znaczenie, jakie dla konsumentów posiadających konta bankowe mają przejrzyste opłaty bankowe, krótsze terminy wykonania transakcji i prostsze procedury przenoszenia kont bankowych;
24. zauważa, że około 30 milionów Europejczyków nie ma dostępu do podstawowych usług bankowych, oraz wzywa Komisję do przedstawienia wniosku zapowiedzianego przez Komisję w Akcie o jednolitym rynku i w programie prac Komisji na rok 2011 r.;
25. podkreśla znaczenie szybkiego i pełnego transponowania, stosowania i egzekwowania istniejących przepisów UE i ustawodawstwa krajowego, w tym dyrektywy dotyczącej praw konsumentów;
26. z zadowoleniem przyjmuje trwające prace nad rozwojem europejskiego systemu alternatywnych metod rozwiązywania sporów, z wykorzystaniem istniejących systemów krajowych i biznesowych, aby połączyć wysoki poziom ochrony konsumenta ze sprawiedliwymi warunkami handlu dla przedsiębiorców;
27. wzywa Komisję do skorzystania z najlepszych praktyk państw członkowskich, takich jak nordycki rzecznik praw obywatelskich, oraz do rozważenia możliwości nadania sieci europejskich ośrodków konsumenckich uprawnień w zakresie nadzoru prawnego w dziedzinie rozwiązywania sporów konsumenckich;
28. jest zdania, że taki system sprzyjać będzie jednolitemu rynkowi i zapewni konsumentom sprawiedliwy system odwoławczy w przypadku sporów transgranicznych, budując zaufanie pomiędzy konsumentem a przemysłem i unikając kosztownych postępowań sądowych zarówno dla przedsiębiorstw, jak i konsumenta.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	11.10.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 36 -: 2 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Othmar Karas, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Werner Langen, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Elena Băsescu, Sari Essayah, Ashley Fox, Sophia in 't Veld, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Sirpa Pietikäinen, Gianni Pittella